

בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֶן אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמִשּׁוּם כֹּךְ נֹאמֵר בַּה' בְּזֹאת יָבֹא
 אֶהְרֶן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דִּהְיִינוּ שֶׁרֶק ע"י הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת זֹאת יִכּוֹל אֶהְרֶן לָבֹא אֶל הַקֹּדֶשׁ.
 וּבְגִין דָּא אָמַר נָבִיא, (יִרְמִיָּה ט) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
 הַמֶּתְהַלֵּל וּמִשּׁוּם כֹּךְ אָמַר הַנְּבִיא 'כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמֶּתְהַלֵּל', דִּהְיִינוּ שֶׁע"י הַשְׂכִּינָה
 הַנִּקְרָאת זֹאת תִּתְקַבֵּל תַּפְּלַת הַמֶּתְהַלֵּל וְהַמִּשְׁבַּח לִקְב"ה.

הַמַּלְכוּת נִקְרָאת שְׁלָמִים שֶׁהִיא מִשְׁלִימָה אֶת כָּל שְׁמוֹת הַהוּי"ה וְנִקְרָאת סוּף
 וְנִקְרָאת שַׁעַר

אִיהִי שְׁלָמִים, שְׁלִימוֹ דְּשִׁמְא דִּיהוָה, בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא
 וְהִנֵּה זֶה הַמַּלְכוּת נִקְרָאת שְׁלָמִים מֵאַחַר שֶׁהִיא הַמִּשְׁלִימָה אֶת כָּל שְׁלִימוֹת שֵׁם
 הוּי"ה דז"א בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה שָׁבוּ. אִיהִי ה'. אֲדַנִּי. י' דִּיהוָה [שצט].
 אִיהִי ה' מִן אֱלֹהִים. אִיהִי ה' מִן אֶתְיָה. י' מִן שְׂדֵי. סוּף
 דְּכָל הוּיָה וְכַנּוּי כִּי הִנֵּה הַמַּלְכוּת הִיא הָאוֹת ה' הָאֲחֵרוֹנָה דְּשֵׁם הוּי"ה, וְכֵן הַמַּלְכוּת
 דְּמַלְכוּת הִיא הָאוֹת י' דְּשֵׁם אֲדַנִּי, וְכֵן זֶה הַמַּלְכוּת הִיא הָאוֹת ה' דְּשֵׁם אֱלֹהִים, ה', וְכֵן הִיא
 הָאוֹת י' דְּשֵׁם שַׁד"י, וְכֵן נִמְצָא שֶׁהַמַּלְכוּת הִיא הַסּוּף וְהַמִּשְׁלֵמָה אֶת כָּל שְׁמוֹת הַהוּי"ה
 וְהַכִּינּוּיִים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בָּהּ, (קֹהֶלֶת יב) סוּף דְּבַר הַכָּל
 נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יִרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר. אִיהִי סוּף
 מַעֲשֵׂר סְפִירָאן, ים סוּף. שְׁלִימוֹ דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין וּמִשּׁוּם כֹּךְ

אור הרשב"י

[שצט] הִיחָל אֹר גּוֹרֵם אִיהִי ה' דִּהוּי"ה י' דִּאֲדַנִּי.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לַהֲקָדִישׁ עִבּוֹר הַנִּצְחוֹת אוֹ לַרְפוּאָה / הַצִּלָּחָה טל' 02-6249000

נאמר בה סוף דבר וגו', דהיינו שהיא סוף עשר ספירות האצילות, ומשום כך היא נקראת ים סוף מאחר שהיא הסוף והשלימות של כל העליונים והתחתונים, ומשום כך היא נמצאת באמצעם, דהיינו בסוף העליונים שהם האצילות ובתחילת התחתונים שהם הבי"ע. **אִיהוּ תִרְעָא לְאֶעְלָא לְכָל חֲכָמָתָא, לְכָל כְּנֻי וְהוּיָהּ, וְלֹאֲעֻלָּא בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה, יְדִיעָה דְּכָלָּא** וזו המלכות היא השער שבה עולים לכל החכמות ולכל כינויי ההוי"ה, כי במלכות נכנסים לכל ספירה וספירה מאחר שבה תלוי ידיעת הכל. **וּפְחֻת מִיְנָהּ, לִית רִשׁוּ לְשׁוּם בְּרִיָּה, לְאִשְׁנָתָא לְשׁוּם יְדִיעָה בְּעוֹלָם** ומבלעדיה אין רשות לשון בריה להשגיח ולדעת בשום ידיעה שבעולם. **עָלָה אֶתְמַר, (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ** ולכן על המלכות נאמר 'זה השער לה' צדיקים יבואו בו', והוא משום שכולם נכנסים לחכמה דרכה.

המלכות סוד שם מ"ב דאנא בכח ונקראת עין אוזן ריח ופה

אִיהוּ שֵׁם מ"ב אֶתְוּוֹן, דְּבִהוֹן אֶתְבְּרִיאוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין וזו המלכות היא סוד שם מ"ב דאנא בכח, שהוא רמוז במ"ב אותיות הראשונות שבתורה שמהם נבראו העליונים והתחתונים. (ואלין אינון אֶתְוּוֹן כְּנֻיִין לְאֶתְוּוֹן דְּהוּיִין דְּבִהוֹן אֶתְבְּרִיאוּ עֲלָאִין) **אִיהי אֶתְקַרִּיאת עֵין מְסֻטָּרָא דִּימִינָא, (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאִיו** ומשום שהמלכות היא סוד ההשגחה העליונה אז לכן היא נקראת עין מצד החכמה שבימין שבה, שהוא משגיח על ידה, כי עליה נאמר 'הנה עין ה' אל יראיו'. **וְאֶתְקַרִּיאת אֵזֶן מְסֻטָּרָא דְּשִׁמְאֵלָא,**

הלימוד היומי

(דניאל ט) הָיְתָה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֵה וּלְכֵן הִיא נִקְרָאת אוֹזֵן מִצַּד הַבִּינָה שְׁבַשְׁמָאֵל שְׁבַה, כִּי אֲזִי נֹאמֵר בֹּה 'הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֵה'. וְאַתְּ קָרִיאת רִיחַ מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְכֵן הִיא נִקְרָאת רִיחַ מִצַּד הַת"ת שֶׁהוּא הָעִמּוּד הָאֲמִצְעִי שְׁבַה. וְאַתְּ קָרִיאת פֶּה, מְגִרְמָה. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וְהִיא נִקְרָאת פֶּה מִצַּד עֲצֻמָּה [ת] כִּי זֶהוּ מִש"כ 'פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ', דְּהֵינּוּ שֶׁהִשְׁגָּחָה הוּא ע"י הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָא פֶּה.

הַמַּלְכוּת הִיא נִקְרָאת מִצְוֹה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל 'אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ' וְהוּא מִצַּד הַכֶּתֶר אֶתְקָרִיאת פְּקוּדָא קְדִמָּאָה אֲנֹכִי, מִסְטָרָא דְכַתֵּר [תא] הֵנָּה הַמַּלְכוּת הִיא נִקְרָאת מִצְוֹה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל 'אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ' וְהוּא מִצַּד הַכֶּתֶר, דְּאִיהוּ אִי"ן מְאַלְהֵינוּ. אֲנֹכִי יִיָּה כ', כְּתָר. וַיִּבֶּה אִי"ן וְהֵנָּה בְּתִיבַת אֲנֹכִי הָאוֹת כ' הוּא כֶּתֶר וְהָאוֹתִיּוֹת אֲנִי הוּא אִי"ן מְתִיבַת אֱלֹהֵינוּ, דְּהֵינּוּ שְׁבַתִּיבַת אֲנֹכִי יֵשׁ בּוֹ אוֹת כ' דְּכֶתֶר וְיֵשׁ בּוֹ אוֹתִיּוֹת אִי"ן שֶׁל אֱלֹהֵינוּ, וְסוּד הַדְּבַר שֶׁהַכֶּתֶר הַנִּקְרָא אֵין מִשְׁפִּיעַ בַּמַּלְכוּת שֶׁהִיא מִצְוֹת אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ שְׁבַה עֵיקֶר כֹּל הַתּוֹרָה לְדַעַת שֵׁשׁ מִצִּיאוֹת אֱלֹהֵי, וְסוּד אוֹתִיּוֹת אִי"ן מְאַלְהֵינוּ הוּא סוּד הַכֶּתֶר הַמֵּאִיר בְּבִינָה שֶׁגַם

אור הרשב"י

תְּלוּיָה בֶּה וּמִבְּאֵר שׁוֹו הַמִּצְוֹה הִיא מִצַּד הַכֶּתֶר שֶׁהוּא תַּחֲלִילַת גִּלּוּי מִצִּיאוֹת הָאֱלֹהִים, וְכֵן מִצַּד הַחוּ"ב שְׁכוֹלֵם מִשְׁפִּיעִים בַּמַּלְכוּת, וְכֵן הַת"ת מְתִיחֵם לְמִצְוָה זֹו מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִשְׁתַּתֵּף עִימָהּ בְּכֹל פְּעוּלוֹתֶיהָ, וּבַהֲמִשָּׁךְ יִבְאֵר אֵיךְ הַחוּ"ב מִשְׁפִּיעִים בַּמַּלְכוּת דְּהֵינּוּ הַחֲכָמָה בְּדֶרֶךְ כִּלּוּת וְהַבִּינָה בְּדֶרֶךְ פְּרֻטוֹת.

[ת] וְכִדְאִיתָא בַּפֶּתַח אֱלִיהוּ מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קָרִינֵן לָהּ.

[תא] וְכַתֵּב הַרמ"ק שֶׁתֶּהָ מִבְּאֵר שְׁעִיקֶר גּוֹפֵי תּוֹרָה וְעִיקֶר הַיִּיחּוּד הוּא ע"י הַמַּלְכוּת, מֵאַחֵר שֶׁעַל יְדֵה עֵיקֶר הַהִשְׁגָּחָה בַּתַּחְתּוֹנִים, כִּי הֵנָּה יֵשׁ י"ג מִצְוֹת שֶׁהֵם גּוֹפֵי תּוֹרָה הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבַתְּחִלָּה מִבְּאֵר אֵיךְ מִצְוֹת אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עִבּוֹר הַנִּצְחוֹת אוֹ לְרִפּוּאָה / הַצִּלָּחָה טל' 02-6249000

היא משתתפת במצוה זו, דהיינו שהכתר עיקרו הוא אי"ן אלא שהבינה נוטלת ממנו אותיות אלו ע"י שיתופה עמו ואז היא נקראת אלהינו (רמ"ק). **וְכִתְּרֵךְ אֶתְּקַרִּי מִסֹּטֶרָא דְאִימָא עֲלָאָה** והכתר הרמוז באות כ' של אנכי הוא גם סוד שיתוף אמא עילאה במצווה זו, דהיינו שמה שאמרנו שיש לבינה חלק במצוה זו הוא משום שהאות כ' של תיבת אנכי הוא רומז אליה, בסוד מה שאמרנו בזהר חדש (פרשת יתרו) ובכל אתר כ' דא איהי נוקבא דאקרי כתר, והוא משום שהבינה נכללת בכתר (רמ"ק). **דְּאֶדְכֹּר לְגִבְהַ חֲמִשִּׁין זְמָנִין יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּאוֹרֵייתָא** ומצדה נזכרו חמישים פעמים בתורה יציאת מצרים, שהם סוד חמישים שערי בינה שנפתחו לצורך גאולת ישראל, ובזה התבאר שיתוף הבינה במצות אנכי (רמ"ק). **וְאִיהִי בִּתְ מֶן בְּרֵאשִׁית, דְּכִלְיָא עֶשֶׂר אֲמִירָן, מִסֹּטֶרָא דְּחֲכֻמָּה בֵּת י', (משלי ג) בְּחֲכֻמָּה יֶסֶד אֶרֶץ. בְּאַבָּא יֶסֶד בְּרֵתָא** וכן יש שיתוף לחכמה במצוות אנכי דמלכות, כי הנה המלכות היא אותיות ב"ת מתיבת בראשית, מאחר שהיא כוללת את העשרה מאמרות של מעשה בראשית, וזו המלכות היא סוד בת מאחר שמצד החכמה המלכות נקראת בת י' בסוד בחכמה יסד ארץ, דהיינו שאבא יסד את הבת שהיא המלכות הנקראת ארץ, וממנו היא מקבלת את עשרת המאמרות (רמ"ק). **וְאִיהִי (איוב כח) נָתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט, דְּכִלְיָל ל"ב נְתִיבוֹת, דְּאִינוֹן ל"ב אֱלֹהִים מִסֹּטֶרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְּאֶתְקַרִּי כְּבוֹד** וזה החכמה הכולל ל"ב נתיבות הוא סוד 'נתיב לא ידעו עיט', דהיינו שנאמר 'נתיב' ולא נתיבות מאחר שכולם נכללים בנתיב אחד בחכמה באחדות גמורה, ורק כאשר הם מאירים לבינה הם ניכרים בפרטות שבזה הם סוד ל"ב אלהים המוזכר במעשה בראשית שהם מצד הארתם